

2017 Petrat's On Tour i Kroatien.

Her i påskedagene har vi haft besøg af familien, og vi snakkede bl.a. om sommerferie.

Jeanne har lejet et sommerhus ved Løkken i sin sommerferie. Så Karin og jeg tager nogle dage med campingvognen op på Gl. Klitgård, så vi kan besøge Luka og Jeanne, mens de er på ferie i Løkken.

Både Fie & Per samt Marilena & Kasper har besluttet, at deres sommerferie går til Kroatien, ligesom Karin & jeg har talt om, at vores "sensommertur" også skulle gå til Kroatien. Fie & Per og Marilena & Kasper har aftalt, at mødes med hinanden på Istrien, da deres ferier overlapper hinanden. Vi planlægger nu vores tur til Kroatien, så vi har mulighed for, at besøge Fie & Per på Camping Valkanella, inden de kører hjemad. På det tidspunkt er Marilena & Kasper kørt videre til deres feriedestination. Når Fie & Per kører hjem, bliver vi måske nogle dage længere på Valkanella eller kører ned til Camping Stoja ved Pula, inden vi kører videre ned ad Kroatiens kyst, for at besøge Marilena & Kasper på øen Pag. Vi bliver et par dage på Camping Strasko sammen med dem, inden vi kører videre ned til Camping Belvedere ved Trogir og Camp Soline i Biograd Na Moru. (eller i omvendt rækkefølge?) Vi skal mødes med mine gamle kolleger fra Sønderjyllands Amts Vejvæsen, Driftsmyndigheden i Wien sidst i september, og hvordan vejen bringer os op til Wien, tror jeg vi tager stilling til undervejs, ligesom vi har talt om måske, at tage et par dage i Berlin, på turen fra Wien og hjemad, men lad os nu se! 😊

Ferieturen 2017, som vi planlagde

Nu er der kun 3 uger til vi skal af sted, og Karin er begyndt, at tage alt det ud af campingvognen, som vi ikke skal have med på turen. De ting vi så skal have yderligere med, pakker vi i ugen op til vi tager af sted. Imens vi gik og ryddede op i tingene, kom vi til at snakke om, at Karin, efter uheldet med den brækkede skulder og knæet, havde lidt svært ved at være med, til at tumle den tunge campingvogn, og ikke turde køre bilen med den bagefter. Vi blev så enige om, at sætte, vores elskede Adria Alpina 513UP, til salg med alt det udstyr, vi har til campingvognen, så som Markise, telte, Grill osv. 😞 Det er ikke sådan, at vi stopper med camping, for når den er solgt, så kan vi se os om efter en Autocamper på Tyske plader. Så er det kun ½ pris, men lad os nu se. 😊

En overraskende beslutning.

Ved os er der ikke langt fra tanke til handling. Vi begyndte at "surfe" på internettet, for at se på autocampere, og vi kikkede også på hjemmesiden hos [IMC-Motorclub](#) i Flensborg. Her kan man have biler, motorcykler og autocampere på tyske plader holdende. Da danskere ikke kan registrere køretøjer i Tyskland, er der lavet en "sindrig" konstruktion, så IMC er "holder" af køretøjet, og vi er "ejer". Vi mener, vi har set det meste af Danmark, og da vi kun har 65 km derved, så blev vi enige om, at satse på en camper på tyske plader. Her torsdag, 2 uger før vi skal af sted, kørte vi til Tyskland, da vi skulle have de 2 gasflasker til campingvognen fyldt op, og efter det var ordnet, ville vi køre forbi IMC, for at høre om de havde fået vores indmeldelse i klubben. Da vi kom ind på forpladsen, kunne vi se, at der holdt 2 nye Hobby autocampere, som var til salg, så dem kiggede vi lidt på, inden vi gik ind på kontoret. Her blev vi mødt af Angelika, en venlig og smilende dame. Vi spurgte til autocamperne, og vi blev fulgt ind til Forretningsfører Klaus-Erik Ramm, som tog hjerteligt imod os, og vi fik en lang snak om alt muligt, inden vi kom frem til de alvorlige. De 2 autocampere, havde ikke alt det, vi havde set på, da vi lavede en konfiguration på Hobbys hjemmeside, dagen før. Prisen var dog € 13.500 lavere end den fra konfigurationen, så er der nok plads til ekstraudstyr.

Hobby Optima De Luxe V65 GE

Vi besluttede os for at købe en af autocamperne på stedet, og fik bestilt det vi syntes der manglede på autocamperen, nemlig en 4 m Markise og radio. Der blev også til 2 aluminiums gasflasker, da de danske gasflasker ikke må bruges på tyske køretøjer. Forretningsføreren tilkaldte mekanikeren, da han mente, at de kunne have autocamperen klar til tirsdag, før vi kører på ferie, eller må mekanikeren bare have overarbejde, sagde forretningsføreren. Så på næste tirsdag formiddag, kører vi til IMC i Flensborg, for at få ordnet de sidste formalia med pigerne på kontoret. Vi tager så nogle af tingene med, som vi skal have i autocamperen.

Indkøb af cykler:

Da vi kom hjem, snakkede vi om, at det nu kunne være dejligt, hvis vi havde cykler med på turen, og da Karin har lidt problemer med knæet, og jeg jo heller ikke kan løbe fra dåbsattesten, så besluttede vi os for, at vi måtte købe nogle Elcykler, så vi kunne tage dem med på turen. Og da vi jo skal have Chico (vores Chihuahua) med, så måtte vi se hvad "Petworld" havde, som vi kunne transportere ham i. Det blev til en lille hunde-cykelanhænger. Så nu er vi klar til cykel-ekspeditioner i de områder, vi kommer frem til. Ja, I tror nok, at vi er skøre, og det er vi måske også, men vi har det sjovt, er glade og får mange gode oplevelser. 😊

Vores nye cykler

Man må jo ikke køre til Danmark med autocamperen for at læsse, men vi regner med, at vi sagtens kan have det sidste med, når vi kører ned for at køre på ferie med autocamperen. Bilen kan så stå på pladsen, indtil vi kommer tilbage efter ferien, og bytter tilbage.

Da ingen af vores børn ved, at vi kommer i autocamper og ikke med campingvogn, så bliver de nok noget overraskede, når vi kører ind på campingpladsen Valkanella, hvor vi skal mødes. 😊 Nu glæder vi os til, at vi skal af sted, selv om det er med vemod, at vi skal lade campingvognen stå hjemme ved huset. 😞 Det er en lækker campingvogn, og er den ikke solgt inden november, så kan vi jo bruge den til vintercamping. Nu må vi se hvad der sker.

Udlevering af autocamperen

Nu er vi fremme ved tirsdag morgen før, vi skal af sted, og vi skal ned til IMC, for at få det sidste på plads, og have nøglerne overdraget. Vi har det næsten som et barn op til jul. Måske endnu mere spændt. 😊 Vi fik ordnet det sidste af det praktiske og fik udleveret nøglerne til autocamperen. Sven-Erik Ramm gik med ud i vognen og sørgede for at sætte os ind i alle finesserne. Vi fik vand på, fik tændt for varmen og det varme vand mm, så vi er sikre på det fungerer, når vi skal af sted. Det eneste de ikke kunne klare inden vores tur, var montage af Markisen, så den bliver lmonteret, når vi kommer tilbage efter ferien. Angelika havde sagt det første gang, vi var nede for at snakke autocamper, så vi har købt en pavillon, vi så må bruge denne gang. Efter alt var gennemgået, fik vi pakket det ind i autocamperen, som vi havde med, og vi fik taget forskellige mål, så vi kunne se hvilke muligheder, vi havde bl.a. for at få plads til elcyklerne, hundevognen, gasgrillen osv. Da vi havde konstateret, at der var plads, kunne vi glade køre hjem, og efter en god nats søvn, fik vi pakket det vi manglede ind i bilen, og onsdag formiddag kunne vi få cyklerne stillet ind i "garagen" og spændt fast sammen med grill og det andet udstyr. Imens jeg ordnede "garagen" fik Karin ordnet tingene inde i camperen, så nu er alt klar til, vi kan tage af sted søndag morgen. Om eftermiddagen fik vi hjulpet Jeanne med at hente hendes nye vaskemaskine, og i morgen torsdag samt fredag hjælper vi hende med at flytte i ny lejlighed. Dejligt at vi kan nå at hjælpe, inden vi skal af sted, på en velfortjent ferietur. 😊

Hvad er IMC

Søndag, den 20. august 2017 (Egons fødselsdag):
Tillykke til Egon !
Turen starter.
Nu er vi fremme ved søndag, hvor vi skal af sted. Mobilten har været sat på alarm, og vi er stået op kl. 02.30, for at gøre os klar, til at tage af sted. Morgenmaden har vi det lidt svært med på dette tidspunkt, men vi har jo køleskab, så vi tager bare noget at spise, når vi er blevet "os selv igen".
Klokken 03.10 i 12 °C kan vi trille af sted mod vores første mål, IMC Mobilclub, hvor vi skal skifte til vores nye autocamper, og køre på ferie i den for første gang. Vi er meget spændte. 😊
Snart er vi fremme ved IMC Mobilclub, hvor vi stiller vores bil på parkeringspladsen, og sikrer at den er aflåst. Angelika har fået nøglen til bilen, da vi var her sidst, så de sørger for, at den bliver flyttet ind og står sikkert bag hegnet til, vi kommer tilbage igen. Håndbagagen blev læst ind i autocamperen, og vi startede autocamperen og trillede ud på vejene med den for første gang. Vi skulle lige forbi en tankstation, og så var vi klar til at køre sydpå ned ad Autobahnen. Klokken 04.30 kørte vi ind for at tanke på Hüttener Berge for første gang. Tilbage på Autobahnen trillede det bare derud af, på tomme veje og i dejlig sol. En herlig fornemmelse, at være af sted på nye eventyr. Klokken var blevet 07.15 da vi, i sol og 13 °C, holdt pause ved Raststätte Schalsee Süd (Innere Deutsche Grenze) på Auto-

On the again - Start set uden biler

Første billede af vores Autocamper!

bahn A24 på vej mod Berlin. Der var stadig langt mellem bilerne på Autobahnen, og kl. 11.20 drejede vi i 21 °C og solskin, ind på Raststätte Fläming, hvor vi nød vores medbragte frokost, bestående af de obligatoriske Laksesandwich og et pølsebrød. Efter vi flettede sammen med trafikken fra Rostock og satte kursen mod Potsdam, blev trafikken meget tættere, måske har vi ramt et færgetræk? Nej det er vist den tyske trafik ved storbyerne, for det fortsatte også efter vi passerede Potsdam, og videre mod syd ad A9 mod München. Vi kom til nogle vejarbejder, hvor der, når Autobahnen snævres ind fra 3 til 2 baner, er kø. Nej nærmere

tæt trafik de sidste 2 – 4 kilometer inden fletningen. Lige efter fletningen er passeret går det igen derud af. Vi nyder vejret og landskabet. Vi ser bl.a. sværme af sorte fugle (faktisk som sort sol) flyve tværs over Autobahnen uden at ænse, at de kan blive ramt af bilerne. Senere hører vi 3 røde heste brøle, og pludselig farer 3 røde Ferrari forbi os, men snart må de bremse op, for der var vist nogen foran, der glemte at holde til højre. Det var nok danskere, for vi må sige at Tyskerne er væsentligt bedre til denne disciplin, end danskerne. Ved Raststätte Frankenwalde Süd (Innere Deutsche Grenze) tanker vi igen. Klokken er blevet 14.40, temperaturen 20 °C og der er vekslende sol og skyer. Vi kommer til flere vejarbejder, og ved de større er der det samme problem, som ved de andre med at få flettet ind, men snart fletter vejen sammen med A3 fra Würzburg, og trafikken bliver meget tæt. Efterhånden når vi Greiding, hvor vi drejer af Ausfahrt 37 og frem til Bauer-Keller, hvor vi finder plads i køen af ventende campister, som skal overnatte inden den videre tur i morgen. Temperaturen er 20 °C da vi kl. 17.30 parkerer på gruspladsen. Dejligt ikke at skulle spænde campingvogn fra og skrue støtteben ned, men vi får nu alligevel den obligatoriske "rejsegilde øl". Senere går vi ned på restauranten, hvor vi nyder dejlig mad med mørk øl til. Klokken 21.30 går vi til køjs for at være friske til morgendagens videre tur mod varmere himmelstrøg.

"Sort sol" over Autobahn A9

Mandag, den 21. august 2017 (Karins fødselsdag):

På vej gennem Østrig:

Efter en god nats søvn i den nye seng i autocamperen, stod vi op kl. 07.00 og gjorde os klar til at tage af sted. Klokken 08.10 kunne vi køre ud fra pladsen og sætte kursen mod syd ad A9. Der var tæt trafik mod München og videre mod Salzburg. Ved Irschenberg holdt vi et kort rast, for at købe Vignette til Østrig (€ 8,60). Videre mod Østrig tyndede det lidt ud i trafikken og fremme ved grænsen, kunne vi se at den Tyske Grænsekontrol gav kilometer lange køer for at rejse fra Østrig ind i Tyskland. Vi var glade for, at vi skulle den modsatte vej, og heller ikke senere på denne tur skal tilbage ad samme vej ind i Tyskland. Fremme hvor den Østrigske Autobahn delte sig mod Wien og mod Villach, var der stadig kø mod den tyske grænse. Jeg vil tro at køen var 7 – 8 km lang. Efter vi var kørt igennem flere kortere tunneller, kørte vi kl. 12.15 igennem den 6,8 km lange Tauerntunnel. Senere kom vi til betalingsanlægget, hvor vi

Kø mod den Tyske grænse

betalte €11,50, men så kunne vi også tage den 5,8 km lange Katschbergtunnel. Efter tunnellerne snoede Autobahnen sig gennem dalen, højt hævet på "stylter" med et fantastisk udsyn over bjergene. Kl. 12.40 var vi i Kärnten, hvor temperaturen, oppe i højden var 18 °C. Vi trillede ned ad mod Spittal an der Drau, men få km før drejede vi til venstre fra Autobahnen og ned mod Millstätter See, og videre frem mod Pesenthein, hvor vi, kl. 13.15 i 22 °C, kunne stille autocamperen på plads 42 på en af terrasserne med flot udsyn over Millstätter See. Vi fik stolene sat frem og nød "rejsegilde øllen" mens vi nød det fantastiske syn, hvor solen glimtede til os i søen, der var næsten som et spejl. Ved aftenstid gik vi ned til Strand Bistronen, hvor vi fejrede Karins fødselsdag med lidt godt at spise. Fødselsdagsgave fik hun ingen af, for den havde hun jo fået søndag morgen, da autocamperen blev taget i brug. Resten af aftenen hyggede vi os, Karin med at besvare fødselsdagshilsener, og jeg med at skrive på beretningen. Efter et bad blev det tid til at gå til køjs, så vi er klar til at tage det sidste stykke til Kamp Valkanella, hvor vi skal overraske vores drenge og svigerdøtre, der tror vi kommer med campingvogn. ☺

Karin nyder udsigten over Millstätter See

Tirsdag, den 22. august 2017:

Gennem Slovenien:

Vi vågnede kl. 06.30, det var kun 9 °C udenfor, og da vi trak fra vinduerne kunne vi se, at der var fuldstændig dugget til på forruden. Vi kunne også mærke, at græsset var iskoldt, da vi gik på det.

På vej gennem Karawankentunnel

Vi kunne se, at solen var ved at komme op over bjergene, så vi havde et fantastisk udsyn ud over Millstätter See. Vi fik os løsrevet fra udsigten og kunne køre kl. 07.30. Vi fik tanket i Seeboden inden vi fortsatte mod Autobahnen og Villach. På en tank undervejs, fik vi købt en måneds-vignette (€ 30) til Slovenien, så vi også er sikret på hjemturen fra Kroatien. Ved Villach drejede vi mod Slovenien og kom til Karawankentunnel, hvor vi betalte € 7,20. Da vi kørte ind i tunnelen var temperaturen 7 °C, men da vi dukkede ud af tunnelen i Slovenien, var den steget til 20 °C (kl. 08.58) Efter vi havde passeret Sloveniens hovedstad, Ljubljana

kørte vi ad en meget flot motorvej frem til Koper, hvor vi drejede af mod Kroatien. Vejen frem til grænsen var meget kuperet og smal, men det gled godt.

Over grænsen:

En kilometer før den Slovenske grænsestation kom vi i kø, hvor bilerne kørte i 2 rækker. Det tog dog kun 12 minutter i 24°C. Vi undrede os noget, da vi kom frem til grænsen, da der stod 2 gendarmere som skulle se, om vi havde pas med for at rejse ud af landet og Schengen. Så kunne vi køre op ad det stejle stykke til den Kroatisk grænsestation, hvor vi bare kunne køre igennem, da der ikke var nogen til at kontrollere. Da vi kom længere frem, kunne vi konstatere, at der var lang, lang kø, vel 5 -7 km i 2 rækker, for at komme ind i Slovenien og Schengen. Vi kørte ind på den Kroatisk motorvej og undervejs, nød vi det flotte udsyn over landskabet med den flotte røde jord, der dog var noget afsvedet af solen. Efter vi havde betalt HRK 36 for at køre på motorvejen, kørte vi ned mod vandet og Porec, hvor vi drejede mod Funtana. Vi nåede Kamp Valkanella kl. 12.10. De havde ikke ret mange ledige pladser, men vi fik os placeret på plads 1369, ikke så langt fra indgangen. En dejlig flad plads, men ikke med så meget skygge. Vi fandt dog skygge under et lille kogle-træ, og det er fint for os. Kasper havde, da vi var i grænsekøen, skrevet en SMS til os om at de, Marilena, Kasper, Fie og Per ("de fire"), var taget et smut ind til Porec, og at de kom senere. Karin sendte dem en SMS om, at vi lå på plads 1369, så de kunne finde os når de kom tilbage. Jeg mente, jeg kunne nå et smut op og hente lidt drikkeligt, inden de kom, men der havde jeg forregnet mig. De var kommet, da jeg var tilbage, så det var Karin, der stod for overraskelsen.

På Motorvejen

Overraskelsen.

Mens jeg var ved købmanden, sad Karin i skyggen, og nød det sammen med Chico. Hun kunne høre, at "de fire" kom gående op ad vejen, og de kunne ikke se, hvor hun sad. De snakkede om, at de ikke kunne se vores bil og campingvogn. Det kunne ikke passe, at vi lå på plads 1369, for der stod jo en autocamper på pladsen, sagde Kasper. De fortsatte forbi, men kunne så se Karin og Chico sidde i skyggen under det lille træ. De blev noget lange i hovedet, men meget glade på vores vegne. Da jeg kom tilbage med øllerne, fik jeg en fin velkomst. Lidt misundelig på, at jeg ikke var der, da de kom, men jeg glæder mig på Karins vegne, det er jo hendes fødselsdagsgave. 🍷

Overraskelsen skyldes ned med Ozujsko

Per og Kasper hentede 4 stole henne ved Fie og Pers telt, så vi alle kunne sidde under vores kogle-træ og hygge os sammen. Senere fulgte vi ad, for at gå ud at spise. Først var vi forbi hos

Fie og Per med de 4 stole, og for at se, hvordan de havde indrettet sig. Vi fortsatte op gennem det u-nummererede område, hvor Marilena og Kasper havde slået deres "rejsetelt" op. Vi fortsatte nu mod bagudgangen fra campingpladsen og ned til Funtana, hvor Kasper havde bestilt bord på "Histria Restoran", så vi lidt forsinket, kunne fejre Karins fødselsdag. Efter rigeligt og vel-smagende mad og lidt at drikke, kom tjeneren med et par små skarpe til at klare maven med. Da vi bad om at få regningen, sagde tjeneren "nej", for vi skulle også lige have en omgang "Juliska" på husets regning. Da vi havde drukket "den lille søde", fik vi lov til at betale, HRK 650,- for alt hvad vi, 6 mennesker kunne spise og drikke. Det var billigt, især sat i relief til, at jeg havde hentet 6 stk. ½ ltr øl, og 6 ltr vand i camping-

Lækker mad til to

pladsens butik og betalt HRK 145,- for det. Det var skønt, at vi skulle gå lidt for at komme tilbage til campingpladsen, så vi kunne slå mave. Tilbage ved Fie og Pers telt fik vi lidt at drikke, inden vi 2 gamle fortsatte frem til vores plads, hvor vi gik i seng for at få en god nats søvn.

Onsdag, den 23. august 2017:

Morgenmad i skyggen

Efter endnu en god nats søvn, vågnede vi lidt før 7. Jeg stod op for at komme på det lille hus, mens Karin lå og gassede sig lidt længere. Da jeg kom tilbage, satte jeg mig udenfor og nød det gode vejr. Efter lidt tid kom Karin op, og vi kunne få os en dejlig kop kaffe med "en lille en" til. Klokkeren 09.30 kom "de fire" unge, så vi kunne få formiddagskaffe sammen. De havde taget brød med og Karin havde lavet 2 kander kaffe. Vi nød kaffebordet og det gode vejr i hinandens selskab. Marilena og Kasper var et smut forbi receptionen, for at få afregnet for deres 3 overnatninger. Ved 11 tiden gik vi hen til Fie og Per, hvor Marilena og Kasper havde parkeret bilen. Vi fik vinket farvel til dem, med et på gensyn i Novalja om en god uges tid.

Afslapning på Valkanella:

Vi skiltes med Fie og Per, så de kunne komme en tur på stranden, og hvad de ellers havde af planer. Vi to gamle og Chico gik tilbage til camperen, hvor vi slappede lidt af. Over middag gik vi en tur rundt på campingpladsen og langs med lagunen, og på vej tilbage var vi blevet så tørre i halsen, at vi fik en lille forfriskning, mens vi sad og kiggede ud over vandet. Tilbage ved camperen slappede vi af og nød det i skyggen. Hen ad eftermiddagen kom Fie og Per forbi og vi hyggede os sammen, indtil det blev spisetid. Vi gik ned til lagunen, hvor vi spiste på en af campingpladsens restauranter, Grill Smrikva. Efter vi havde spist gik vi alle tilbage til camperen, hvor vi hyggede os og fik et glas øl eller to. Da det var stjerneklart blev det lidt køligt hen ad aftenen, så vi sagde godnat og gik hver til sit for at få en god nats søvn.

Solnedgang på Valkanella

Torsdag, den 24. august 2017:

Jeg stod op kl. 07.25 og fik vand lidt i hovedet. Da jeg kom tilbage til camperen satte jeg mig ude i solen og nød det, mens Karin boblede endnu. Ved 8 tiden kom hun ud i det dejlige solskin, og efter hun havde fået lidt vand i hovedet, lavede hun kaffe. Fie og Per kom med brød til formiddagskaffen, og vi hyggede os sammen ude i skyggen indtil middagstid, hvor de gik hjem til teltet for at gøre klar til strandtur. Karin gik op for at vaske op, mens jeg skrev lidt. Hen ad eftermiddagen klædte vi om til badetøj og gik op til vandet for at se om vi kunne finde Fie og Per, og så vi kunne få en dukkert for at køle af. Efter badturen gik vi tilbage til camperen for at få en leverpostejmad og et glas øl. Sidst på eftermiddagen fik vi et bad, så vi var klar til at gå en tur ind til Funtana, for at finde et sted at spise. Efter vi havde spist dejlig aftensmad, som sædvanlig, vil jeg næsten sige, så fik vi "Grillteller". Efter maden fik vi Slivovitz / Juliscka og æbleskiver på "huset". Så var det tid til at liste tilbage til camperen, så vi kunne hvile ud, til vi siger farvel til Fie og Per, og selv kører videre i morgen.

Æbleskiver "zum Abgewöhnen"

hvilte ud, til vi siger farvel til Fie og Per, og selv kører videre i morgen.

Fredag, den 25. august 2017:

Jeg stod op kl. 06.30, og lidt senere kom Karin efter. Vi sad ude foran og fik morgenmad, da Fie og Per kom forbi, for at sige farvel. Da vi havde vinket farvel til dem, gik vi op til receptionen for at afregne for vores ophold. Vi nød at vi ikke skulle pakke noget sammen og bare kunne starte camperen og trille af. Det er kun stole, bord og strømkabel, der skal læsses i "garagen" og så kan vi køre. 😊

Med kurs mod Pula:

Klokkeren 09.10 kunne vi, i 27 °C, køre ud fra Kamp Valkanella, og sætte kursen mod Pula. Vi valgte at tage landevejen, og nød at vi ikke skulle køre med den brede campingvogn efter bilen, da vejen var ret smal. Mange steder kun 2,50 m i hvert spor, og da campingvognens bredde er 2,45 m, så er der nu ikke meget at gøre med. Vi kørte forbi Limski Kanal, eller Lim-

På vej mod Pula

fjorden, som den kaldes på dansk. Det var lidt svært at få billeder fra camperen, idet beplantningen skærmede meget af, så vi kun kunne få nogle enkelte indkik, men skidt vi har jo set det mange gange tidligere. Omkring kl. 10 kunne vi se Pula's skyline foran os, hvis man kan kalde den sådan. Vi fulgte skiltningen mod Stoja, og kørte forbi den gamle "Romerske Arena", og videre langs havnen, inden vi drejede af mod Kamp Arena Stoja, som ligger 3 km fra Pula centrum. Vi fik os meldt i receptionen, hvor de sagde, at vi kunne finde os en plads, hvor vi ønskede at slå os

Der snorkles ved Kamp Stoja

ned, og så komme tilbage og fortælle, hvor vi lå. Det blev til Plads 183, en pæn stor, flad / vandret plads med lidt skygge, men med en fin udsigt ud over vandet. Klokkeren 10.20 havde vi parkeret, og var klar til at nyde det foran camperen. Hen ad formiddagen tog vi pavillonen frem og fik den sat op foran camperen, så vi var sikre på skygge hele dagen. Vi fik også taget elcyklerne frem, og kørte en rundtur på pladsen. Meget bogstaveligt, idet campingpladsen ligger på en ø, hvor indgangen til pladsen er eneste forbindelse til fastlandet. Eftermiddagen brugte vi til at slappe og nyde det. Jeg var et lille smut i den lokale butik for at

hente lidt drikkevarer, og senere tog jeg cyklen og hentede lidt flere fornødenheder i det nærmeste supermarked på vej ind mod Pula. Resten af dagen hyggede vi os og slappede af.

Lørdag, den 26. august 2017:

Efter en lun nat stod jeg op kl. 07.20 og tog cyklen ned til den lokale butik, men da jeg var 5 minutter for tidlig i forhold til åbningstiden, kørte jeg en runde på pladsen, og da jeg var tilbage ved butikken, kunne jeg købe morgenbrød. Da jeg kom tilbage, var Karin stået op, og ved at gøre klar til morgenmaden, som vi nød i solen, dog under pavillonen, mens vi kunne se ud over vandet.

På cykler til Pula:

Sidst på formiddagen tog vi cyklerne og kørte en tur ind til Pula. Trafikken var tæt, så vi kørte på fortovet sammen med fodgængerne (som de lokale). Vi kørte langs havnen og frem til "Den Romerske Arena", hvor vi tog nogle billeder, inden vi gik, med vores cykler, ad de små gader i Pula's centrum. Vi kom bl.a. gennem markedspladsen, hvor der var masser af boder, hvor de solgte alt muligt. Da vi kom ud af markedspladsen, måtte vi køre ad smalle trafikerede veje, inden vi fandt frem til den rigtige vej mod campingpladsen. Men det gik uden kort og GPS. Tilbage ved camperen satte vi os og fik en velfortjent forfriskning, inden vi fik lidt let frokost.

Karin på cykel i Pula

Eftermiddagen brugte vi til at slappe under pavillonen foran camperen. Det blev vist også til en lille blund indimellem. Aftensmaden var de sidste af Karins frikadeller, med brød og tomat / Mozzarella salat til. Da det var gået så godt med at slappe af udenfor, fortsatte vi disciplinen, indtil det blev sengetid.

Den Romerske Arena i Pula

Søndag, den 27. august 2017:

Jeg stod op kl. 7.00 og gik en tur efter morgentoilette. Da jeg kom forbi butikken samtidig med den lukkede op, tog jeg morgenbrød med. Da jeg kom tilbage stod Karin op, og vi fik morgenmad udenfor i solen. Solen var endnu til at holde ud, men senere på formiddagen var det nødvendigt at kravle ind i skyggen. Sidst på formiddagen tog jeg cyklen og kørte den ene kilometer ind mod Pula, for at handle nogle nødvendigheder i Konzum, der havde åbent til kl. 14.00. Tilbage ved camperen slappede vi af i skyggen under pavillonen. Jeg fik også sat cyklerne ind i "garagen" og fik ryddet lidt op, så vi kan få det sidste sat ind i aften, så vi er klar til at køre videre i morgen tidlig. Dagen skulle være en rigtig afslapningsdag, så vi nød det på campingpladsen hele eftermiddagen, og om aftenen gik vi hen på en af campingpladsens restauranter for at spise. Da vi kom tilbage, slappede vi lidt af inden vi gik i seng, for at være veludhvilede til morgendagen.

Mandag, den 28. august 2017:

Jeg stod op som jeg plejer, og gik en lille tur på campingpladsen, så det passede med at jeg kunne tage morgenbrød med, når butikken åbnede kl. 07.00. Da vi havde pakket bord og stole væk i aftes, fik vi morgenmaden inde i camperen, og i dag uden "En lille en". Vi skulle jo køre videre, eller nærmere sagt køre tilbage til Valkanella, så vi kunne se om Lisbeth og Franco gjorde alvor af "truslen" om at campere på Istrien. Inden vi spiste morgenmad, snakkede vi med et tysk par, som kiggede på vores plads, ja faktisk også på den ved siden af. Da vi sagde, at vi kørte efter morgenmaden og opvasken, så var de lykkelige og lagde beslag på den ledige plads og vores. 😊 Efter aftale satte de deres campingvogn foran camperen, da der var god plads og parkerede deres bil på pladsen overfor. Så havde vi gjort dagens gode tjeneste, og de fik en af de bedste pladser.

Stemningsbilleder fra Kamp Stoja i Pula

Tilbage mod Valkanella:

Kl. 08.55 kunne vi overlade pladsen til dem, og køre over til servicepladsen, hvor vi fik tømt vores spildevandstank. Kl. 09.05 kørte vi ud af pladsen, i 27 °C, og overskyet. Vi blev ledt udenom Pula centrum og frem til den Istriske motorvej, hvor vi trak en "billet" i betalingsanlægget. Vi nød det med 70 km/t ad en pæn nyere vej, med nogle fine udsigter ud over landskabet. Fremme ved Barderna drejede vi af motorvejen og betalte HRK 34,- til en sød pige i betalingsanlægget. Jeg kunne høre hun indtalte, at det var en Hobby Autocamper, og om nummerpladen også blev indtalt, hørte jeg ikke. De bruger nok betalingsanlæggene, så de kan holde styr på om kriminelle elementer passerer. Det er vel lidt ligesom nummerplade genkendelse på danske politibil. Og mig generer det ikke, at blive holdt øje med, jeg har jo ikke noget at skjule. Vi skulle køre de sidste ca. 14 km. på den smalle vej, vi var kørt på mod Pula, til vi nåede Vrsar, eller Orsera (Italiensk), som der også står på byskiltet. På Istrien i både Slovenien og Kroatien bruger de både deres egne navne og det Italienske.

Lidt historie:

Det stammer fra at Istrien faktisk var Italiensk indtil slutningen af 2. verdenskrig. Efter krigen "spiste" General Tito Istrien og den italienske by Trieste. Det blev rettet lidt til i forbindelse med forhandlingerne mellem de allierede, men General Tito og russerne holdt fast i, at Istrien skulle gå til "Jugoslavien". Nå, tilbage til turen. Vi kom frem til Vrsar, og fortsatte de sidste par kilometer frem til Kamp Valkanella, hvor en ung mand bad os om at køre ind på parkeringspladsen, og holde der indtil vi havde fået en plads.

Vi er tilbage på Valkanella:

Fremme i receptionen, opgav de os nogle pladser, som var ledige, og jeg gik ud for at inspicere, mens Karin ventede i receptionen, med sin telefon, så jeg kunne ringe til hende, hvis jeg fandt en god plads. Det blev ikke aktuelt at ringe, for jeg fandt 2 gode muligheder, lige i nærheden af receptionen, og denne gang var vi heldige, at pladsen stadig var ledig, da vi kom frem til skranken. Karin gik ned til plads 1176, mens jeg hentede camperen. Hun var der ikke, da jeg kom med camperen, men jeg kunne se, at hun stod på den anden side af indkørslen til campingpladsen, så da hun så camperen, kom hun over vejen, og vi fik parkeret camperen, så vi har plads på begge sider til at sidde ved vores bord. Der er dejlig skygge på hele pladsen, dog så solen kan kigge igennem. Det var stadig 27 °C, da vi kl. 10.15 var klar til at tage bord og stole ud, så vi kunne nyde, at vi var kommet.

Tilbage ved Valkanella

Vi sidder i nydningen:

Imens vi sad ved bordet kom der nogle enkelte smådrypper fra skyerne, men det føltes kun rart. Vi nød en Pastis, da vi ikke havde flere "rejsegilde øl". Senere gik jeg en lille runde på pladsen, og en tur i butikken efter en Fanta, så vi kunne få en "MisMas". ("MisMas" består af Fanta og rødvin. Først hældes glasset halvt op med Fanta, og så forsigtigt hældes rødvin ovenpå, så det er delt i 2 farver – gul for nede og rød for oven). Imens strikkede Karin, der er noget handicappet pga. sit venstre knæ, som hun også skadede, da hun væltede på cyklen i januar. Hun holder lidt lav profil, og må til lægen, så snart hun kommer hjem, så de kan sende hende til ny undersøgelse. Der er noget galt med det knæ, selv om overlægen på sygehuset, sagde at det kun var slidgigt. ☹️

Nåh ja, lægerne på Sønderborg sygehus, har før taget fejl, men så må vi jo tage andre steder hen. For gå ordentligt uden voldsomme smerter, det må være en menneskeret. Solen tit-tede frem ved middagstid, og vi nød eftermiddagen ude foran camperen, hvor 2 egern stod for underholdningen, ved at svinge sig rundt, og springe fra træ til træ. Ved 18.30 gik vi over til restaurant Smrikva, hvor vi spiste "Grillteller" med øl og "MisMas" til. Vi blev lidt bekymrede, mens vi spiste, for himlen blev hurtigt mørkere, og da vi kun lige var blevet færdige med at spise, så blæste det kraftigt op, så sandet begyndte at blæse rundt. Vi fik hurtigt betalt og gik hjem til camperen, hvor vi fik lukket for lugerne, og flyttet det løse udenfor ind under camperen. Så kunne vi nyde det i camperen, også da det senere begyndte at tordne og regne. Vi håber det får regnet af og buldret færdigt inden i morgen tidlig. Chico er noget utryg, men ham får vi nok trøstet. Han har det næsten som til nytår.

Så er vi på plads

Tirsdag, den 29. august 2017:

Jeg stod tidligt op og hentede morgenbrød, så vi kunne få morgenkaffe, når Karin stod op. Jeg nød det udenfor i solopgangen, en lille halv times tid, inden Karin lukkede døren op og hilste med et glad godmorgen. Det var ikke helt godt med Karins knæ, men det gik dog 😊. Efter vi havde fået morgenmad ringede min telefon, og da Karin var inde i camperen, tog hun den. Det var min kusine Lisbeth, der sagde, at de nu holdt ved Valkanella.

Vi får selskab:

Jeg gik op til dem i receptionen, og kunne fortælle, at vores naboer på plads 1175, var ved at forlade pladsen, så de fik lagt billet ind på pladsen. Jeg gik tilbage til vores plads, da jeg gerne ville se deres ansigter, når de kom ned for at holde ved siden af os.

Hygge med Lisbeth & Franco

Det blev til et stort smil, da det gik op for dem, at det var os, der holdt på pladsen ved siden af. Din snyder, sagde Franco, hold kæft hvor er du en snyder! Det var en god oplevelse. ☺ De fik sig placeret på pladsen ved siden af os, så vi havde udgangen ud mod hinanden, og så var det tid til en fælles kop kaffe, da de havde parkeret. Vi havde en hyggelig formiddag og eftermiddag, hvor vi fik "udvekslet erfaringer, minder osv."

På indkøb:

Hen ad eftermiddagen tog Franco og jeg vores cykler og kørte til Konzum markedet ved Vrsar, for at handle nogen fornødenheder ind. Det var en noget kuperet tur, så Franco var helt udaset, da vi kom frem. Jeg var på el cykel, men han måtte køre uden hjælp. Vi fik tingene med hjem og kunne fortsætte hyggen, indtil klokken blev 19.00. Vi besluttede os for at gå ud for at spise, men Karin havde det meget værre med sit ben, og havde svært ved at gå på det, så vi besluttede os for, at gå på restaurant Smrikva, hvor vi spiste Pizza. Franco havde foræret Karin sin flotte store paraply, så hun kunne bruge den som stok. For mig var det noget bekymrende, at hendes ben var blevet så dårligt, at hun næsten ikke kunne bøje det / støtte på det. 😞 Vi kom hjem til camperen og kunne sætte os og hyggesnakke lidt, inden det blev sengetid.

Onsdag, den 30. august 2017:

Vi havde sovet godt, men kl. 06.20 skulle jeg "hælde vandet fra", så jeg stod op og fik det ordnet, og da jeg alligevel var ude i det dejlige vejr, gik jeg en tur ud langs vandet. På vej tilbage, passede det med, at jeg kom forbi, "den gode bager" da de åbnede kl. 07.00, så jeg havde morgenbrød med tilbage. Jeg satte mig og nød vejret udenfor, og lidt efter kom Karin op. Det var faktisk blevet værre med hendes ben, så hun fik en Ibuprofen, for at få smerterne dulmet. Lidt senere stod Franco og Lisbeth op, så vi kunne spise morgenmad sammen.

Cykeltur til Porec:

Sidst på formiddagen tog Franco, Lisbeth og jeg vores cykler og cyklede ind til Porec, mens Karin blev ved camperen sammen med Chico. Vi kørte op gennem campingpladsen og ud ad "bagporten", videre igennem Funtana, og kom på cykelstien mod "Bievala Uvala" campingpladsen. Vi mødte et enkelt af "turisttogene" på cykelstien. Vi kørte forbi "Bievala Uvala", og gennem "Zelena Laguna" og "Plava Laguna" og videre igennem badeområdet syd for Porec. Fremme ved parkeringspladsen syd for Porec havn, fik vi låst cyklerne og cykelhjelmene fast til

Blomster der dufter af Karry

et skilt, så vi følte os sikker på, at cyklerne var der, når vi kom tilbage. Vi gik en tur langs havnen, og inden vi drejede ind i det gamle Porec, var Lisbeth blevet kaffetrængende, så hun fik en kop kaffe, mens Franco og jeg fik noget koldt (en øl). Vi gik gennem den gamle hovedgade med de flotte slidte marmorsten, og fremme ved kirken, fandt Lisbeth en butik, hvor hun fik købt en bade-drugt til erstatning for den, hun havde glemt derhjemme. (glemt og glemt – døden skal have en årsag. ☹️) Da vi kom tilbage til cyklerne, stod de som vi havde parkeret dem, og da vi fik dem låst frie, kunne vi køre tilbage mod Kamp Valkanella, ad samme cykelsti, som ind til Porec. Da vi kom til Funtana, skulle vi op ad den stejle bakke, forbi det lille Market, og da gik Franco "død, så han måtte have vand". Efter en ordentlig slurk kunne vi gå det sidste stykke op til toppen, så vi kunne køre tilbage mod campingpladsen. Lige udenfor "bagindgangen" skulle Franco handle lidt i frugtboden, og jeg morede mig ved at høre Franco diskutere på italiensk med indehaveren. Jeg kunne i hvert fald forstå, at de var "2 banditter", som handlede med hinanden. De blev enige, og vi kørte tilbage til Karin og Chico.

Badestranden ved Valkanella

Tilbage på campingpladsen:

De var glade for at se os, men det var ikke gode nyheder om Karins ben, det var dårligere, end da vi kørte til Porec. "Trist". ☹️ Vi må se hvordan det går de næste par dage. Skal vi tage hjem til

Franco med kulørte lamper

læge / sygehus, eller skal vi fortsætte, eller skal vi korte turen af? Efter vi havde sluppet af foreslog Franco, at vi spiste ved camperne, da de havde noget kylling og kalvekoteletter, som kunne grilles. Vi blev enige om, at det var en god ide, så Franco og jeg gik i butikken for at hente Tomater, Mozarella, hvidløg og løg til maden. Inde i butikken kunne vi konstatere, at tomaterne var overmodne, med rådne pletter, så vi blev enige om, at gå ud til grøntboden ved siden af "den gode bager". Her købte vi flotte grønsager og en lille flaske Istrisk olivenolie. Da vi gik tilbage kom vi i tanke om, at vi manglede Mozarella, så det fik vi med fra butikken. Tilbage ved camperne, startede Franco med at trylle,

og pludselig havde vi velsmagende aftensmad, med kylling, kalvekotellet, salat, tomatsalat, osv. "Tak til kokken for god mad". Det tog noget længere tid, end hvis vi havde spist ude, men til gengæld så var der hygge med i aftensmaden, og det var det, der tog tiden. Efter vi havde spist "humpede" Karin over i vores camper og gik i seng, mens jeg satte mig og skrev det, jeg var bag-efter. Her ved midnats tid, er jeg ved at være klar til at gå i seng, spændt på hvordan Karins ben er i morgen! 😊

Torsdag, den 31. august 2017:

Jeg fik hentet morgenbrød, da bageren åbnede, og da jeg kom tilbage, sad jeg ude og nød det gode vejr. Klokken var godt 8, da jeg vækkede Karin. Hun havde det noget bedre med sit ben, som ikke var helt så hævet som i aftes. Det er nok ro og Ibuprofenen, som har hjulpet. Vi fik lavet et par "spande" kaffe og fik morgenkaffen sammen med Franco og Lisbeth. Senere på formiddagen gik jeg en tur hen til en af grønsagsboderne for at købe lidt ind. Franco og Lisbeth var taget på sightseeing på campingpladsen og ude for at bade. Da jeg kom tilbage med lidt tomater, hvidløg og olivenolie, så slappede vi af i det dejlige vejr. 😊 Om eftermiddagen fortsatte vi med at slappe af og fik et glas øl, og slappede endnu mere af.

Klar til næste etape:

Vi har hørt på vejrudsigten, at vejret, i morgen, skulle ændre sig på Istrien, så Karin og jeg besluttede, at køre videre i morgen, ned mod øen Pag, hvor Marilena og Kasper er på camping. Så må vi se, om Karin kan klare det, eller om vi skal tage hjem, så hun kan komme til lægen. For at være klar til tidlig af-gang i mrgen, fik jeg pakket cykel og Chico's vogn ind i "garagen". Senere gik jeg op for at betale for opholdet på campingpladsen, så vi kunne være klar til at køre, når bommen åbnes. Ved aftenstide gik vi ud for at spise på en af restauranter-

Aftensmad på Smrikva

ne på campingpladsen, så Karin ikke behøvede at gå så langt, og kunne spare lidt på benet. Da vi kom tilbage, blev det til lidt hygge indtil det var sengetid. 🧘

Tak til Lisbeth og Franco for hyggeligt selskab. Vi glæder os til at være sammen med jer på tur en anden gang. Vi har snakket lidt om at tage til Polen og Auschwitz sammen. Måske næste år, men det må vi lige have planlagt. 🙏

Fredag, den 1. september 2017:

Vi stod op ved 6 tiden, og fik strømmen taget fra, og var oppe for at vaske fingre. Så var vi klar til at trille ud fra campingpladsen, og sætte kursen mod næste Otok Pag. Vi kørte ind på motorvejen ved Medaki, hvor vi trak en billet i betalingsanlægget. Fremme ved Kanfanar drejede vi af mod Pazin, og snart holdt motorvejen op, og vi fortsatte på en flot vej, med mange broer, og fantastiske udsigter ud over landskabet. Desværre var det noget overskyet og lidt diset, men vi kunne se,

Učka tunnelen

at vi havde kurs mod Istriens bjerge, hvor vi skulle igennem Učka tunnelen, som går gennem bjerget under Nationalpark Učka. Inden vi kørte ind i tunnelen, skulle vi betale "tunnelafgift", som også dækkede kørslen på motorvejen. Da vi dukkede ud af den 5.062 m lange tunnel, kunne vi se Kvarnerbugten dybt ned under os. Vi fortsatte forbi vejen ned til Opatija, som er det ældste turistområde på Istrien. Efterhånden var vi kommet længere ned og kørte ind på motorvejen igennem Rijeka eller nærmere passerede igennem bagerste del af byen. Efter at være kørt igennem en

tunnel, skulle vi bestemme os for, om vi ville tage den store vej videre, eller tage de gamle Magistrale. Jeg var lidt for langsom til at beslutte mig, så vi fortsatte mod den store vej.

Mod syd på Magistralen:

Vi blev dog enige om at vi ville ad Magistralen, så vi tog næste afkørsel, der viste mod Split. Vi kom igennem et stort kommercielt område, så kl. 08.20 drejede vi ind foran et Lidl Supermarked, hvor jeg gik ind for at handle lidt fornødenheder, imens Karin tryllede noget morgenmad frem. Da jeg kom tilbage nød vi morgenmaden, og imens kunne vi se, at det trak op til regn og begyndte at tordne. Kl. 09.10 startede vi vores videre tur med et stort glimt og et kæmpe brag. Heldigvis kun

torden og ikke et uheld. 😊 Vi fandt hurtigt hen til Magistralen (Hovedvej 8), som vi fulgte langs kysten. Det var en fantastisk flot tur, med flotte udsigter og meget afvekslende terræn. Efterhånden var vi nået frem til Prizna, hvor vi drejede ned mod færgen Prizna – Zigljen (Pag). Vejen ned til færgen snoede sig ned af den stejle bjergside i store hårnålesving, og vi kunne se, at færgen lå klar til vi kunne køre ombord. Vi var nok så fokuseret på, at komme med færgen, at vi ikke så / opfattede skiltet med, at vi skulle købe billet i et skur ca. 200 m før færgen, så da vi kørte ind på færgen, blev vi meget bestemt bedt om at bakke ud og køre op for at købe billet. Nå skidt, vi kørte op og fik ikæbt billetten, ved en noget mere imødekommende person. Så kørte vi ned og ud på færgen, som kl. 11.30 lagde fra og satte kursen over mod Otok Pag.

Færgen til Otok Pag

På Otok Pag:

Færgen var knap ½ fuld, og efter et kvarters tid, kunne vi køre fra færgen og op ad hårnålesvingene på den "skaldede" bjergside, med kurs mod Novalja. Langt op ad vejen holdt de i kø for at komme med færgen, og folk stod i en lang kø for at købe billetter til færgen. På denne side lå billetkontoret næsten helt nede ved færgen. Da vi kom op på toppen, kunne vi se ud over det næsten skaldede landskab og byen Novalja, som lå ude ved vestkysten, hvor der var en frodig bræmme langs kysten. Meget sjovt at opleve at østsiden og midten af øen er ufrugtbar, hvorimod

Ankomst på Kamp Strasko

vestsiden er med græs, træer og i det hele taget grøn. Det er ens for de fleste øer ud for Kroatiens kyst fra Rijeka og mod syd, men nok mest udpræget i den nordligste del. Vi kom frem til Novalja, og blev ledt ned mod campingpladsen Strasko, hvor vi tjekkede ind. Karin ringede til Kasper, mens jeg var i receptionen, og da vi kørte ind på pladsen, kunne Kasper køre med, så vi kunne se på de pladser, vi kunne vælge imellem. Vi valgte plads 1431, som lå i nærheden af en af toiletbygningerne. Så kunne Karin lettere "humpe" på toilet, og samtidig var det den plads, som lå tættest

på Marilena og Kaspers plads. Der kom lige en byge, efter vi var ankommet, men senere blev det fint vejr, så vi fire kunne hygge os foran vores camper under Pavillonen, som vi havde sat op. Senere gik vi ned til Pizzariaet ved stranden for at spise, og vi hyggede os, til vi gik hjem for at læse / gå i seng.

Lørdag, den 2. september 2017:

Regnvejrsgang i september:

Jeg vågnede ved 5 tiden, da det regnede, så det var nødvendigt at lukke lugerne næsten helt i. Det begyndte også at tordne kraftigt, så Chico blev bange, så han skulle trøstes. Omkring kl. 06.45 stod jeg op, for at lette mig, og da det var tørvejr, valgte jeg at gå ned til bageren efter morgenbrød. Jeg ventede 5 minutter indtil de lukkede op. Da jeg havde fået morgenbrødet begyndte det at regne, og jeg valgte, at stå i læ under deres markise. Det skulle jeg ikke have gjort, for det regnede kraftigere og kraftigere, og vandet flød som floder langs vejen, og videre ned, hvor jeg stod, så jeg valgte at blive våd og løbe hjem i regnen. Næsten fremme ved vores plads kunne jeg se, at vind og vand havde rusket godt i vores pavillon, så da jeg alligevel var våd flyttede jeg barduner og pløkke, så den stod stabilt, troede jeg. Senere kom Marilena og Kasper udklædt i hver sin plastiksæk, så vi kunne få morgenmad sammen i camperen. Det regnede stadig og indimellem var det skybrud, med "rusk" fra blæsten. Det kunne pavillonen ikke stå for, så den gik i knæ, og senere var den ved at lette. Det var efterhånden næsten tørvejr, så Kasper og jeg fik den smidt ud i affaldscontaineren. Formiddagens vejr var mest kraftig regn med kortere ophold i regnen, så vi hyggede os indenfor. Ved middags tid brød solen igennem og fik mere magt, så folk omkring os begyndte at gøre deres udstyr rent, og sikre at det blev tørt. Senere satte vi os ud foran og nød vejret.

I regn og slud skal hunden ud!

Søndag, den 3. september 2017:

Da vi stod op, var det tørvejr, med en del skyer, som så noget truende ud. Jeg fik hentet morgenbrød, og da Marilena og Kasper kom, spiste vi morgenmaden indenfor, hvor vi også hyggede os om formiddagen, med at læse og spille kort. Om formiddagen kom der nogle små byger, men ved

Far og søn griller

godt middagstid, var det som solen begyndte at titte igennem. Vi gik en tur hen til Marilena og Kaspers plads, for at se hvordan de havde indrettet sig. Bagefter gik vi en lille tur ned til strandpromenaden og nød udsigten ud til øerne, da det var meget klart. Da vi kom tilbage til camperen havde solen fået mere magt, så vi satte os udenfor og nød de solstrejf, der kom gennem træerne, mens vi nspiste de croissanter, vi havde købt hos bageren. Imens de andre soled sig, gik jeg op til receptionen og fik afregnet for opholdet. Senere fandt vi grillen frem, og fik grillet lidt kylling, nakkekoteletter og Civapcici, som vi spiste med tomat og moza-

rella. Efter vi havde spist, vaskede de unge op, mens jeg pakkede stole, bord og grillen i garagen på camperen. Vi fik sagt ordentligt farvel til Marilena og Kasper, og snart var vi klar til at gå til køjs, så vi kunne være klar til at køre videre. Vi havde besluttet os for at køre hjemover, og tage de ophold som kunne passe os.

Mandag, den 4. september 2017:

Klokken 06.40 stod vi op og gjorde klar til at køre videre. Imens Karin ordnede det sidste inde i camperen, gik jeg til bageren og købte 4 croissanter, som vi tog med som morgenmad. Der var sol og 14 °C, da vi kørte fra vores plads.

Mod syd på Otok Pag:

Inden vi forlod Novalja, fik vi tanket diesel ved INA tanken, og så kunne vi starte turen mod syd på Pag. Vi havde valgt, at vi ville køre hele vejen langs ad Otok Pag, så vi kunne få en fornemmelse af landskabet på hele øen. Samtidig ville vi også komme til at køre på Magistralen næsten helt fra Zadar til Rijeka, og det vidste vi fra 2014, at det var en flot tur. Vi havde en fantastisk flot tur fra ned over Pag. Det ene flotte vue afløste det andet, og vi beundrede de smukke indhegninger, hvor fårene gik. Indhegningen bestod af flot stablede sten i lange lige rækker ud over de store "skaldede" vidder. Ingen træer, men noget grønt mellem de store sten, hvor fårene gik. Det var meget svært, at se fårene på markerne, for de var ikke til at skelne fra de store sten, i samme farve som fårene.

Byen Pag

Undervejs kørte vi forbi en stor ostefabrik, hvor mælken fra øens mange får, blev lavet til ost. Snart snoede vi os ned mod byen Pag, der lå fantastisk smukt ved vandet. Det var så smukt, at det næsten tog vejret fra en, og er det første vi har set, som kan måle sig med det, vi så på turen

Stemmingsbilleder fra turen mod syd på Otok Pag

til Norge i 2015. Vi fortsatte videre mod syd og ved Dinjiska, kørte vi helt ude på kanten langs havet. Her holdt vi rast kl. 08.20, og nød udsigten i det dejlige solskin og 21 °C, mens vi spiste vore croissanter og fik fotograferet. (Kameraet var blevet koldt igen, mens vi spiste croissanterne ☹️) Pludselig kørte vi ud på broen, og næsten inden vi opdagede det, var vi kørt over den 315 m lange "Maslenicki Most", og var nu på fastlandet.

Tilbage på Magistralen:

Vi fortsatte frem til Motorvejen, som vi kørte under for at tage rute 8 / E65, Jadranska Magistrala op mod Rijeka. Magistralen løber stort set hele vejen ud langs kysten, så det går hele tiden ud og ind og op og ned, så jeg måtte røre godt i "oliesuppen". Klokken 09.45 kunne vi se over til broen,

Fra turen op ad Magistralen

hvor vi var kørt fra Otok Pag til fastlandet. Videre gik det mod nord, og de flotte vue afløste hinanden uafbrudt, så kameraet var ved at løbe varm. Efterhånden var vi tæt på Rijeka, men da vi ville handle lidt, kørte vi til Lidl i Kukuljanovo (Oliebyen). Jeg var inde for at handle, mens Karin lavede lidt frokost, som vi spiste, inden vi kørte fra parkeringspladsen.

Magistralens slutning ved Rijeka

Vi kørte op på motorvejen, som ligger bag Rijeka, og videre mod Trieste. Vi havde en stor sort sky over os, men den slap kun nogle få dråber, lige inden vi kørte igennem betalingsanlægget, hvor vi betalte HRK 15 i afgift. Vi fortsatte på hovedvej A8 mod Trieste, og kl. 13.55 var vi ved grænsen til Slovenien. Den Kroatisk grænsepost var ubemandet, hvorimod de ville se pas ved Sloveniens grænsepost. De 2 italienske biler foran os tog noget tid, men da vi kom frem og ville vise vores pas, så vinkede han os bare videre uden at se på dem. Da vi var kommet over grænsen, kunne vi se, at der var 3 – 4 km kø for at komme ind i Kroatien. Jeg har Slovenerne mistænkt for at lave de lange køer for at genere Kroaterne, der endnu ikke opfylder kravene i Schengensamarbejdet. Vi kørte på en flot vej med masser af Platantræer på begge vejsider. Snart kørte vi op på motorvejen mellem Ljubljana og Koper, i retning mod Koper og Trieste. Da vi ikke helt var klar over hvor campingpladsen lå, slog vi et smut ind til en lille by, hvor vi kunne holde, og få den rigtige adresse fundet i ACSI-bogen.

Camping Adria i Ankaran:

Tilbage "på sporet" kom vi hurtigt fra til Ankaran og kunne køre ind foran receptionen til Camping Adria. Det blev noget af en forestilling, at få sig meldt til. Først stod jeg i kø ca. ½ time, inden jeg kom frem til skranken ☹️. Så fik jeg at vide, at jeg skulle finde en plads, og komme tilbage ☹️. Så stod jeg igen i kø en ½ times tid, inden vi fik lov til at køre ind på den valgte plads, som vi skulle ligge på en nat ☹️. Nå, kl. 15.50 kunne vi trille ind på plads 77. Da vi var godt tørstige, gik jeg ned til campingpladsens butik, men den var lige lukket (kl. 16.00), så det gav ingen øl, til at køle os ned med ☹️. Tilbage i camperen fandt jeg Google Maps frem og kunne se, at der muligvis var en indkøbsmulighed på den anden side af hovevejen, ca. 500 m fra campingpladsen, så det måtte jeg lige se på. Heldigvis var der et Mercator supermarked, så jeg fik øl og andre fornødenheder. Karin sad og slikkede det solskin, som tittede mellem træerne, da jeg kom tilbage til camperen. Hurtigt fik vi os lidt at køle ned på. Karin en Limonj og jeg en kold Staropramen øl.

Supermarkedet i Ankaran

Jeg var nødt til at tage en mere, for at blive kølet ned, og det lykkedes da også 😊. Da der var myg, trak vi indenfor og fik lidt at spise, inden vi hyggede os med at læse og skrive, indtil det blev sengetid, efter en begivenhedsrig dag. Heldigvis med mange gode oplevelser. Godnat.

Tirsdag, den 5. september 2017:

Vi stod op kl. 06.30, så vi var klar til at afregne kl. 07.00, som der stod i campingpladsfolderen, men der var lukket. Jeg snakkede med en af vagterne, og han fortalte at receptionen først lukkede op kl. 08.00, men han kunne da tage strømmen fra, så vi var klar til at køre. Klokkeren 08.00 stod jeg klar ved receptionen, og fik tjekket ud, så kl. 08.15 kunne vi trille ud af pladsen i 17 °C.

På motorvejen mod Verona

På vej mod Gardasøen:

5 minutter senere kunne vi køre over grænsen til Italien ved Trieste, hvor vi kom på motorvej A4 / E70 mod Milano. Da vi kom vest for Trieste, kunne vi se, at højre spor var en lang Convoj af lastbiler så langt øjet rakte. Vi kunne skimte flotte bjerge lang ude foran os, de var dog sløret af dis. Ved Venezia Est ville GPS'en have os over på A57 mod Venedig. Vi var lidt skeptiske for motorvejen mod Milano løber i en stor bue nord om Venedig og Mestre. Da vi kørte over på A57, kørte vi gennem et betalingsanlæg, så vi kunne betale € 11,10 for turen fra Trieste. Det var gra-

tis, at køre på A57 gennem Mestre.

Trafikken gled fint på A57, næsten uden lastbiler, en hel befrielse. Vest for Venedig kom vi igen ud på A4 / E70 mod Milano, hvor lastbilernes Convoj fortsatte. Klokkeren 11.15 holdt vi en lille pause i 25 °C og flot sol, så vi kunne strække benene. Tilbage på motorvejen var vi kommet tættere på bjergene, og kunne se Appeninerne til venstre og Alperne til højre. Efterhånden var vi kommet frem til Peschiera del Garda, hvor vi kørte af motorvejen, og betalte 11.10 i betalingsanlægget, inden vi blev sluset ind i Peschiera. Her satte vi kurs mod Lazise, og efter at have tanket diesel, kunne vi kl. 12.20 tjekke ind på campingpladsen Fossalta i 25 °C og høj sol. Vi fik en plads længst væk fra vandet, men vi kommer heller ikke der ned, for det kan Karins ben ikke klare. Eftermiddagen nød vi i solen eller skyggen udenfor camperen, indtil det blev spisetid. Om aftenen hyggede vi os med at læse til det blev sengetid.

Chico hygger sig i skyggen

Onsdag, den 6. september 2017:

I dag sov vi lidt længere, så jeg stod først op kl. 07.00, da receptionen først åbnede kl. 08.00. Efter at have ordnet alt det praktiske, og at jeg fik skrevet, det jeg var bagefter, så fik vi afregnet i receptionen. Imens hentede Karin rundstykker, som vi ville spise undervejs. Kl. 08.20 kunne vi køre fra campingpladsen med kurs mod motorvejen. Bilen fløjtede fra morgenstunden, var det mon fordi den var glad, eller var der noget, vi skulle holde øje med? I Peschiera kørte vi i 19 °C,

I Peschiera del Garda

gennem betalingsanlægget og trak en billet til dagens motorvejskørsel i retning mod Milano. Det gik godt derud af, og det var ligesom bilen efterhånden var ved at være træt af at fløjte, og det forsvandt. Om det var fordi, vi tændte radioen og den blev ked af, at vi ikke syntes om dens fløjten står i det uvisse. ☹️ Vi åndede i hvert fald lettet op, og fortsatte mod Brescia, hvor vi drejede af ved afkørslen mod Ospitaletto. 😊 Efter vi havde betalt € 3,70 i betalingsanlægget, kørte vi mod Lago di Isola. Det første stykke var på nogen lidt slidte veje, men efterhånden som vi

nærmede os Lago di Isola, så blev vejene bedre, og da vi kom tæt på, kørte vi mere i tunneller end ude i solen. På et sted var der så kort mellem 2 tunneller (Hver over 2000 m lange) at vi kun kunne nå at trække frisk luft i 1 åndedrag.

Over Passo del Gavia:

Vi fortsatte videre mod Bormio, og kørte lige på grænsen mellem Italien og Schweiz. Selv om temperaturen var 21 °C hvor vi kørte, kl. 09.55, så lå der sne på bjergtoppene. Vi havde nogle fantastiske vue ud over landskabet, og kl. 10.50 fandt vi endelig en rasteplads, hvor vi kunne få vores kaffe og rundstykker. Kort tid efter vi havde styrket os på kaffen, drejede vi op mod Passo del Gavia. Havde vi vidst, hvad der ventede os, så havde vi aldrig turdet køre den vej. Vi kørte på en meget smal, stejl vej med masser af hårnålesving og uden autoværn. 🙄 Vejen var ved ca. 2,5 m i bredden, dog med lommer så man kunne komme forbi hinanden, men der var mere end 500 m mellem passagemulighederne, og vi kunne ikke se frem til næste, og vi skulle runde klippehjørner. Helt vildt, og så i en autocamper vi næsten ikke kendte endnu 😊. Jeg tror "Vorherre" holdt

Passo del Gavia

hånden over os, for godt nok mødte vi mange biler og motorcykler på vejen, men vi var heldige de fleste gange, at det skete i nærheden af en "passagelomme", eller hvor man lige kunne knibe sig forbi. Kun 2 - 3 gange måtte vi stoppe på stykket, hvor vi kørte opad, og her er reglen, at den der kører nedad, må bakke. 😊 Passo del Gavia må virke som en magnet på både motorcyklister, og folk med dyre biler. Et sted hvor vi holdt for modkørende kom der 5 Ferrari og en stor motorcykel forbi, inden vi kunne "kravle" videre op ad den stejle, smalle vej. Senere mødte vi 7 Porsche og en Mercedes Cabriolet. Også her var vi heldige, at vi holdt i en lomme. Eller nærmere at de var heldige! For ellers skulle de have bakket så langt, at vi var kommet til en lomme længere oppe på bjerget. Efter vi havde passeret Passo del Gavia, 2.621 moh, kørte vi ned mod Bormio. Vejen var lidt bredere, men stadig ret smal og med mange hårnålesving. Vi åndede lettet op, da vi var fremme ved Bormio. Det var en helt vild oplevelse, som vi aldrig gør igen. Det tør vi simpelthen ikke!

Smal gade

Over Passo del Stelvio:

Efter at være kørt gennem Bormio, drejede vi ind på vejen op mod Stelvio Passet. En rigtig flot vej med mange hårnålesving, men her var vejen noget bredere, og det var stort set kun i hårnålesvingene, at vi måtte være ekstra vågne og holde tilbage for hinanden. Det var ren luksus i forhold til Gavia Passet. Vi havde en fantastisk tur op mod Stelvio passet, og her fik jeg også nydt turen og landskabet, selv om jeg sad ved rattet. Vi passerede Stelviopasset, 2.760 moh, kl. 13.35

Passo del Stelvio

i 10 °C. Det vrimlede med mennesker på toppen, så vi næste ikke kunne komme forbi. Lidt efter toppen kunne vi dreje ind på en større grusplads, og nyde udsigten og få taget nogle billeder. Efter pausen fortsatte vi gennem 46 hårnålesving ned mod dalen. En flot tur, gennem hårnålesvingene, ned ad den, indimellem, stejle bjergside. På et sted kom 10 hårnålesving, hvor det ene sving afløste det andet, næsten uden at vi var kørt lige ud indimellem. På vej ned mødte vi to hold piger der var på vej op ad mod Stelvio passet på "Rulleski". På bukserne kunne vi se, at det var "Norske Jenter", som trænede, måske deltager de på et af de Norske langrens- eller skiskydnings landshold? 😊 Nede i Trafoi kunne man vælge 2 ruter, en til Schweiz og en ned mod Prato Allo Stelvio.

På vej mod Reschenpass

Afslapning over Reschenpas til Prutz:

Vi valgte den sidste og nede i dalen, satte vi kursen mod Reschenpass, som vi nåede kl. 15.15 efter endnu en flot tur. Den letteste af de 3. Vi må sige, at vi valgte den rigtige rækkefølge, så vi tog den sværeste først og den letteste til sidst. Hvis jeg skal kategorisere sværhedsgraden efter en skala på 10, så vil jeg sætte Gavia til 9, Stelvio til 6 og Reschen til 2. Efter nedkørslen gennem tunnellerne fra Reschenpass, kom vi frem til Prutz, hvor vi holdt ved et Spar supermarked for at handle lidt ind, inden vi kørte ind til Aktiv Camping Prutz, hvor vi ankom kl. 16.10.

Vi fik os placeret på samme plads som foråret 2016, nemlig nr. 11, med udsigt til bjergene overfor, og med floden Inn 20 m fra os. Desværre havde den lille Restaurant "Camping Stube" "Ruhe-tag", så vi måtte selv finde på noget til aftensmad. Efter vi havde spist, fik jeg skrevet lidt, og Karin fik læst sin bog færdig og strikket lidt. Karin fik også ringet til Johanna og aftalt at vi kommer

forbi dem i morgen, da vi ikke kan mødes med dem i Wien. Det er vigtigere, at Karin kommer hjem til lægen, så de kan finde ud af, hvad der er galt med hendes ben. Senere snakkede vi om ikke, vi hellere skulle køre hjem, så Karin kunne komme til lægen fredag. Vi var blevet nervøse for at det kunne være en blodprop i benet. Vi fik aflyst aftalen med Johanna og Jürgen, og så står vi tidligt op og kører hjemad, når "bommen åbner", så Karin kan komme til lægen sidst på formiddagen, fredag. 😊

Kirketårn i "Stausee"

Torsdag, den 7. september 2017:

Vi stod op kl. 06.00 i overskyet vejr. Det havde regnet lidt i løbet af latten, så temperaturen var kun på 10 °C, da vi kl. 06.50 kunne køre fra Aktiv Camping Prutz. Et sted vi helt sikkert kommer igen. Vi måtte lige vente på en lastbil som var med varer inden vi kom ud på den offentlige vej. Vi havde valgt at køre "den gratis vej" over Fernpass, så vi sparede de €8,50 til Vignette.

Over endnu et pas:

På vej ned mod Landeck kunne vi se, at Arlbergtunnellen var spærret, så man skulle ud via Fernpass, fint! Vi kørte igennem Landeck kl. 07.10 og fik tanket fuld op med diesel. Det var overskyet, men dog klart på turen mod Imst, hvor vi drejede ind på Fernpass vejen. Vi kørte over Fernpass, 1.210 m, i delvis solskin, dog med mørke truende skyer. Der var mange lastbiler på vejen, nok fordi Arlbertunnel var spærret? Lidt syd for Reute ved Burg Ehrenburg kunne vi se op på en hænge-gangbro, der gik tværs over vejen højt oppe. Ved Rasthaus Urisee, lige før grænsen til Tyskland, holdt vi pause, og fik kaffe med rundstykker, som Karin havde købt, mens jeg tankede i Landeck. Vi kørte gennem Füssen tunnel og var kl. 09.15 i Tyskland.

Fernpass

Op gennem Tyskland:

På vej op gennem Algäu blev vi overhalet af 2 civile politibiler med udrykning, og kort efter 3 almindelig "grønne" Polizei med udrykning. Hvor mon de skulle hen i den fart? Motorvejen op mod Würzburg, var indimellem næsten lige så håbløs, som en markvej. Det rystede, rumlede og bumlede, så jeg var glad for ikke at have forlorte tænder. Så havde jeg nok tabt dem. 😊 Vejen var faktisk bedre de steder, hvor der var vejarbejde! Ved Rhön rasteplass holdt vi pause og fik vasket hænder. Efter 3 kvarter kørte vi videre, og snart kom vi frem til et vejarbejde, hvor vi alle skulle ind i et spor, for at køre forbi. Det gav ikke de store problemer, kun lidt langsom kørsel og ingen kø. Vi kørte forbi Harzen kl. 16.30 i 19 °C og fin sol. Ved Hildesheimer Börde fik vi tanket og strakt benene, inden vi fortsatte nord på. Vi kørte, uden problemer, igennem et vejarbejde ved Hannover Nord, og kunne se, at der var kø i den modsatte vejbane på grund af indsnævring fra 3 til 2 vejbaner. Vi var glade for, at vi ikke skulle syd på, for køen var mindst 18 km, og det kl. 17.30 på en almindelig torsdag. 😊 For at undgå kø igennem Hamborg, besluttede vi os for at køre øst om Hamburg, så i Horster Dreieck kørte vi ad A1 mod Lübeck, indtil vi kl. 19.10 drejede af ved Bargtheide og fortsatte på A21. Ved Rasthof Schackendorf lige nord for Bad Segeberg fik vi en lækker "Schnitzel mit Bratkartoffel und Spiegelei". Efter en times tid, hvor vi nød maden, kunne vi kl. 20.35 fortsætte turen ad B205 mod Neumünster, hvor vi kørte ind på A7 med retning mod nord. Ved Hüttener Berge drejede vi ind for at holde natpause. Her blev vi kontaktet af en tysker med hvide briller, som var helt forelsket i vores camper. Han havde selv en ældre Hobby camper, og ville gerne se vores camper. Efter han var gået, fik vi sluppet lidt af, inden vi gik i seng.

Udrykning på Autobahnen

Fredag, den 8. september 2017:

Vi havde sat mobilen til at vække os kl. 06.20, så vi kunne nå frem til IMC, inden de åbnede.

Så er Camperen parkeret

09.35. I god tid til at Karin kunne komme til lægen kl. 10.00.

Så kunne vi få pakket det, vi absolut skulle have med hjem. Karin havde jo en deadline kl. 10.00 hos lægen. Efter 37 minutter var vi fremme ved IMC, og lidt før 08.00 kom de og lukkede porten op, så vi kunne køre ned til vores carport nr. 49, hvor vores bil stod parkeret. Vejret var lidt trist, kun 12 °C og finregn. Karin havde gjort det meste klar i aftes, så vi fik læsset tingene over i vores Kadjar. Jeg var et smut inde ved administrationen for at ordne nogle papirer og bytte bilnøgler. Vi kørte fra IMC kl. 07.30 og satte kursen mod Nordborg, hvor vi kunne læsse af bilen kl.

Opdatering på Karin:

Lægen: Ingen blodprop i benet. En fejl af Sønderborg sygehus, at de havde afvist at der var skade på Menisken. Skaden på menisken er skyld i hævet knæ, så sygehuset bedes indkalde hurtigst muligt, så knæet kan ordnes.

Surt at en fejlurdering af en overlæge skal ødelægge vores ferie, og være skyld i at ferien måtte afkortes til det halve, og at vi må svigte vores aftaler i Wien. SURT! 😡 😡

Opdatering på turen:

Turen var planlagt til at vare fra søndag den 20 august til onsdag den 27 september, en tur på 38 dage. I stedet blev det kun til 19 dage.

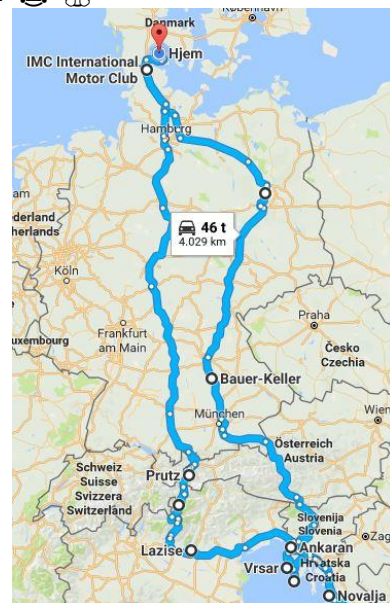
Sidste del af turen blev til noget helt andet end det, vi havde planlagt hjemmefra, idet hjemrejsen skulle give os oplevelser som kunne opleves imens vi kørte.

På trods af helbredet, har vi haft nogle fantastiske oplevelser, og fået set mange flotte ting. Desværre har vi stort set kun oplevet tingene fra camperen, og ikke kunnet komme rundt og se tingene, som vi gerne ville.

Vores nye camper har kørt rigtig godt, selv om jeg nogen gange har presset den til det yderste, f.eks. Passo del Gavia.

📷 Det var helt vildt! 🤩

Og så klarede vi faktisk til tre pas på samme dag, Passo del Gavia, Passo del Stelvio og som afslapning Reschenpas. 😊

Ferieturen 2017, som den blev

Tak for turen:

Kære Karin, tak for turen. 😊 😊 Vi har haft nogle fantastiske oplevelser, på trods af dit handicap. Du har kæmpet bravt, selv om du havde mange smerter, og vi må håbe at sygehuset snart "gør skaden god igen".

En tak til Franco for paraplyen, som har været en stor hjælp som stok for Karin. 😊

Sådan erindret –
Ejlif S. Petrat-Laursen

"My Hobby is my Castle"

©2017 PetratsOnTour@gmail.com

Se mere her: <http://Petrat.dk>

